

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	misna nakana	
NEDJELJA, 27. rujna DVADESET I ŠESTA KROZ GODINU <i>Vinko, Gaj</i>	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† Milenka; † Dragutin i Marija Jaguš;
	18.30	† Gordana Banić; Za učenike i djelatnike Prve ekonomske škole;
PONEDJELJAK, 28. rujna <i>Sv. Lovro Ruiz i drugovi mučenici</i>	18.30	PRVI DAN TRODNEVNICE † Đurđica Šir
UTORAK, 29. rujna <i>Sv. Mihael, Gabriel i Rafael, arkanđeli</i>	18.30	DRUGI DAN TRODNEVNICE † Matilda Miletić; † Gabrijel, Vjekoslava i ob. Tkalec; † Branko i ob. Štrkalj, † Vjera Cindrić; † Đurđica Šir; † Darko, Ana; Za zahvalu; Za zdravlje lane Matić; u zahvalu; Na nakanu sv. Obitelji;
SRIJEDA, 30. rujna <i>Sv. Jeronim, prezbiter i crkveni naučitelj</i>	18.30	TREĆI DAN TRODNEVNICE Na nakanu
ČETVRTAK, 1. listopada ŽUPNI BLAGDAN <i>Sv. Terezija od Djeteta Isusa, djeвица i crkvena naučiteljica</i>	10.00	
	18.30	Za sve žive i pokojne župljane
PETAK, 2. listopada <i>Sveti Anđeli Čuvari</i>	18.30	† Marija Molnar; † Petar Plavčić;
SUBOTA, 3. listopada <i>Sv. Franjo Borgia, redovnik, svećenik</i>	18.30	† Stjepan, Sofija i Zlatko; † Antun i Zlatica; † pater Ružin i mons. Kribl;
NEDJELJA, 4. listopada DVADESET I SEDMA KROZ GODINU <i>Franjo, Zlata</i>	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† Franjo Berković; † iz ob. Jaguš
	18.30	

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB

tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail:

zupa@malaterezija.hr

Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
903. God XXII. 27. rujna 2020.

Izvršiti volju Očevu

Svima nam se može dogoditi da život shvaćamo pomalo mehanički, to jest da živimo na tragu ljudskih obveza i ne razmišljajući dublje o njegovu smislu. Ne promišljamo izrazitije niti uranjamo dublje u problem života, već nam se događa da on prolazi, za nas i pokraj nas, a mi živimo u svojoj ljudskoj uljuljanosti i zemaljskoj kolotečini. Manje-više znamo što nam je činiti iz ove naše ljudske perspektive, to jest uspijevamo otkriti što nam je kao ljudima činiti da proživimo život na uredan način kao i drugi ljudi. Mnogima je, međutim, nejasno, što bi i kako bi trebali živjeti pred Bogom. Nije im jasno kako dopustiti da život zadobije veću vrijednost, onu koju ima u Božjim očima. Svi nekako računamo kako nam Bog ima platiti za naše ljudsko ponašanje i nagraditi nas životom vječnim samo zato što za zemaljskoga života nismo bili kriminalci i razbojnici, ali se malo kada upitamo što je naš poziv pred Bogom. Ne trudimo se dovoljno stupiti u skladan odnos s njime na način da otkrijemo vlastito zvanje pred njim i da tako živimo da nam je na prvome mjestu odgovoriti na izazov tog zvanja. Još kako-tako znamo koja je naša volja i želja u životu, te bismo htjeli da nam Bog bude na usluzi za ostvarenje iste, ali da bismo se znali mi podložiti njegovoj volji, to je već rijetkost. Zato se i dogodi da mnogi kršćani i ne znaju da je biti kršćanin poziv, te je mnogo onih koji ne znaju da ga treba živjeti i izvršiti. Pogotovo ne znaju da je njihov poziv otkriti i živjeti volju Božju u svome životu.

U tom smislu je izazovna i prispodoba koju Isus priča (Mt 21, 28-32) o dvojici sinova koje otac šalje na posao u vinograd. Obojica glede očeva plana imaju svojih zadržki i nećkanja, premda to jedan ne izgovara ali čini, dok drugi izgovara, ali kasnije se ipak odlučuje podržati očevu volju i planu. Obojica predstavljaju nas ljude koji imamo svojih prioriteta pred Bogom, ali smo spremni i njemu samome zamjeriti ako on nije dobro razumio naše prioritete i nije ih uvrstio na listu svojih prioriteta odmah i na način kako smo mi zamislili. Uglavnom dobro znamo koju bi zadaću trebao imati Bog u našem životu, ali sami ne tražimo kako se mi suobličiti njegovoj volji, planovima i potrebama koje pred nas iznosi.

Zato je u životu nebitno kako se zovemo i kojim se poslom bavimo, kojem narodu pripadamo ili kojeg smo spola ili dobi, već je bitno da otkrivamo Očevu volju u svome životu. To može samo onaj tko se ponajprije potruditi otkriti da je Bog Otac koji poradi našega vječnoga dobra predviđa da vršimo njegovu svetu volju, te da mu svojim djelima omilimo. Njegova volja se tiče istinskog života u pravednosti, istini i ljubavi. Stoga za nas ljude, ako želimo ići putem vječnoga života, nije dostatno živjeti samo prema nekim ljudskim parametrima, već je neophodno imati istinski odnos s Bogom, a to znači otkrivati ga kao svoga Oca i tako se prema njemu odnositi. Stoga Isus predbacuje i svome narodu, kojega predstavlja sin koji govori 'hoću' ali ne vrši, da je vršio moralne zakone i zapovijedi, ali nije bio na autentičnom putu pravednosti jer nije otkrio Oca. Zato nije, ma koliko se god trudio ostvariti ljudsku pravednost, prepoznao ni izvršio one Božje kojoj je pretpostavka razumijevanje očinstva Božjega. To je kao da i danas kršćani žive život na nekom svome putu ljudske pravednosti, a da nikad ne otkriju lice milosrdnoga Oca niti da ikad saznaju što

Bog od njih i želi glede spasenja i života vječnoga. Netko bi se mogao zvati kršćaninom, ali ako nikad ne podvrgne Ocu svoje srce da ga on oblikuje i da ga pošalje kao navjestitelja radosti svojoj braći, on je kršćanin samo imenom ili na neki ljudski način, a ne na način na koji je Isus naviještao i na koji je pozivao. Isus nam zato ukazuje kako je pravo dijete Očevu onaj tko doživljava njegovu blizinu, pa i onda kad je prošao kroz krize, kušnje i lutanja. No kad jednom dođe do spoznaje o Očevoj blizini i ostvari zajedništvo s njime, nastojat će u skromnosti i poniznosti dalje graditi svoj odnos s njime, poput sina koji u prvi tren kaže "neću", ali se kasnije predomisli i iskaže posluš Ocu.

Neka i nama ova prisposodba bude poticaj da pobijedimo otpor prema volji Božjoj koji se može roditi i u nama. Nadvladajmo svaku duhovnu lijenost, negodovanje i sporo prihvaćanje, te se dajmo nadahnuti Očevom ljubavlju koja nas pretvara u gorljive poslenike u njegovu vinogradu. Odbacimo svaku samovolju, a prihvaćajmo radije volju Očevu kao ključ vlastitog spasenja i kao rezultat zajedništva s njime u Duhu Svetomu, pa makar to od nas iziskivalo obraćenje, kao što to učiniše carinici, bludnice i ostali grješnici koji nakon lutanja prigrliše navještaj Božje pravednosti iz usta Ivana Krstitelja, što im je otvorilo vrata prema Isusu. Vršimo volju Očevu i marljivo prionimo na rad u vinogradu kako bismo u radosti zajedništva s Ocem i drugoj njegovoj djeci navijestili ljepotu njegova života, te jednom uživali vječno blaženstvo u nebu.

dr. sc. Ivan Bodrožić

Sveta Terezija od Djeteta Isusa

Život svete Male Terezije, odnosno svete Terezije od Djeteta Isusa, kako joj je bilo redovničko ime, svraća nam pozornost na mnoge "bitne sitnice" čijih važnosti nismo uvijek dovoljno svjesni. Njezin je život tako, između ostaloga, vrlo nadahnjujući po tome što nam u pamet priziva važnost iskrene bračne ljubavi i istinskog roditeljskog odgoja, onih koji svoj temelj imaju u stalnom predavanju Bogu, potom po tome što nam svjedoči ljepotu "obične vjere", one koja ne stremi za senzacionalnošću, objavama i čudesima, nego naprotiv počiva u dubokoj zahvalnosti u najobičnijim stvarima, skreće nam pozornost na važnost poniznosti u životu svakoga istinskoga kršćanina, i svjedoči nam o snazi i veličini dobrovoljnoga trpljenja i predanja svih životnih nedaća u Božje ruke. Tako, prije svega, valja istaknuti značajnu, a vjerojatno i presudnu ulogu roditelja svete Terezije od Djeteta Isusa, jer da oni nisu živjeli svoj život stalnog predanja Bogu i odgajanja djece u bogobojaznosti, možda ni sveta Mala Terezija ne bi nikada stigla do vijenca nebeske slave. Njezin otac – sveti Louis Martin, i njezina majka – sveta Zélie, prvi su bračni par koji je proglašen svetim u Katoličkoj Crkvi, a svetim ih je proglasio papa Franjo 18. listopada 2015. god. Louis je bio draguljar, a Zélie čipkarica, oboje spremni živjeti redovničkim životom, ali taj poziv nisu uspjeli ostvariti zbog vrlo krhkog zdravlja. Upoznali su se već u zrelih godinama, odnosno Louisu je bilo 35, a Zélie 27, a svoje su bračne zavjete zapečatili nakon svega tri mjeseca poznanstva. Naumili su živjeti i u braku djevičanski, no na nagovor ispovjednika od toga su odustali i u narednim godinama blagoslovljeni su s devetero djece, od kojih su sve kćeri – njih pet, postale redovnice, a jedna od njih – Marie-Françoise-Thérèse Martin, odnosno Mala Terezija, postala je i svetica. Sveta Terezija od Djeteta Isusa obično se sama nazivala Isusov cvjetić ili Mali cvijet, htijući time istaknuti svoju posvemašnju podređenost Isusu, nedostatnost, malenost i predanost, osobine koje današnji naraštaji niti cijene niti traže, a one su koje daju snagu osobi, obitelji, župi i društvu, a uz to nas izravno vode u Božji zagrljaj.

Rođena je 2. siječnja 1873. god. u gradu Alansonu (franc. Alençon) na sjeverozapadu Francuske, a nakon što joj je umrla majka 1877. god., kad je imala svega četiri godine, postala je još nježnija i ona koja je i svoje patnje i svoje nade predavala u Isusovo naručje. Naravno, u ljepoti njezina sazrijevanja iznimnu je ulogu imala i starija sestra Paulina, koja je, stjecajem okolnosti, morala preuzeti majčinu ulogu. Kao djevojčicu od sedam ili osam godina dali su ju na školovanje kod sestara benediktinki u ne tako daleki Lisieux, a redovnički ju je poziv toliko oduševio da je i sama u vrlo mladim danima postala karmelićanka samostana u Lisieuxu, slijedeći tako put svojih četiriju starijih sestara.

Bila je izrazito krhkoga zdravlja pa joj je poglavarica zbog toga zabranila da posti, a kako je njezino intenzivno življenje iznimne povezanosti s Isusom svima bilo vidljivo, naložila joj je da bilježi

svoja sjećanja i svoja razmišljanja. Tako su i nastali njezini poznati autobiografski zapisi – *Povijest jedne duše*, koji svjedoče o tome da je sveta Mala Terezija samo htjela biti ponizna Isusova službenica, njegov *cvjetić* koji je nastojao sve što čini činiti tako da bude na korist *malim dušama* i na njihovo spasenje, kako je voljela nazivati one koji su, poput nje, težili takvoj posebnoj jednostavnosti i poniznosti. U tom je smislu sveta Terezija od Djeteta Isusa odudarala od dotadašnje duhovnosti, unutar koje su se posebno cijenila čudesa i mističnost, nego je uvijek naglašavala važnost "obične vjere", one koja se ne će oslanjati na emocije, nego će svoju snagu crpiti iz čiste ljubavi prema Kristu i ljudima. Imala je i sama jedno mistično iskustvo, ali ono joj je pomoglo samo da se još više učvrsti u zacrtanom *malom putu*, putu kontemplacije i podnošenja žrtve za dobro drugih, a napose za njihovo spasenje. Umrla je u Lisieuxu 30. rujna 1897. od tuberkuloze, sa svega 24 godine, ali koje je vrlo intenzivno proživjela, bivajući svjesna činjenice da je svaki trenutak koji je protekao onaj koji se ne može nadoknaditi. Papa Pio XI. proglasio ju je blaženom 1923., a svetom dvije godine poslije, dok ju je sveti papa Ivan Pavao II. 1997. god. proglasio crkvenom naučiteljicom. Štuje se kao zaštitnica Francuske, cvjećara, bolesnika, posebno onih koji boluju od tuberkuloze, kao i djece bez roditelja. Spomendan joj se slavi 1. listopada. Sve što je činila i sve što je proživljavala sveta Mala Terezija svjedoči o posebnoj vezi *siromašnih duhom* s njihovim najvećim prijateljem – Isusom, a to je ono što bi nam svima trebalo biti na pameti kao snažan poticaj za koji vrijedi sve svoje snage ulagati od jutra kad se budimo do večeri kad liježemo.

mr. sc. Snježana Majdančić-Gladić

Župni oglasi

1. **Sveta potvrda** u našoj župi bit će 24. listopada 2020. u 10 sati, djelatelj sv. potvrde jest preč. Ivan Štengl. Molimo sve roditelje da dođu u utorak 6. listopada iza večernje sv. mise (18.30), na dogovor. Lijepo molimo da se pri ulasku u crkvu i tijekom boravka u crkvi, za vrijeme trajanja sastanka, pridržavate svih propisanih epidemioloških mjera koje na poseban način uključuju obvezno dezinficiranje ruku, nošenje maske i održavanje razmaka.
2. Molimo sve župljane da se pridržavaju mjera i uputa za vrijeme trajanja pandemije. Molimo vas da pazite na razmak. Označena su mjesta na kojima se može sjediti. Nije dopušteno premještanje stolca. Hvala na razumijevanju!
- Pripremu za blagdan Župe započinjemo trodnevnicom:**
  1. **DAN – Ponedjeljak, 28. rujna u 18.30 sati sv. misu predvodi vlč. Dragec Kujavec, župnik Župe sv. Petra i Pavla, Velika Gorica**
  2. **DAN – Utorak, 29. rujna u 18.30 sati sv. misu predvodi vlč. mr. Antun Vukmanić, župnik Župe bl. Alojzija Stepinca, Savica – Zagreb**
  3. **DAN – Srijeda, 30. rujna u 18.30 sati sv. misu predvodi preč. mr. Marko Kovač, biskupski vikar za pastoral, propovijeda vlč. mr. Mladen Škvorc, nadbiskupijski povjerenik za udruženja vjernika laika u Crkvi.**
3. Na **blagdan svete Terezije od Djeteta Isusa** svete mise predvodit će u **10.00 sati** vlč. Vlado Mikšić i u **18.30 sati** vlč. Mario Migles, župnik **Župe Svih Svetih – Sesvete**. Nakon svetih misa bit će blagoslov ruža koje ćete moći nabaviti ispred crkve. Na blagdan župe svečana sveta misa bit će u dvorištu župe (nadamo se lijepome vremenu). Nažalost zbog Covida 19, nakon mise neće biti druženja. Svi oni koji želite pomoći možete doći 1. listopada od 16 sati jer trebamo pripremiti prostor na otvorenom za slavlje sv. mise. Ministrante pozivamo i na trodnevnicu i na blagdan u 18.15 sati;
4. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe **IBAN HR2023400091110129755**.
5. Uzmite ponuđeni tisak: GLAS KONCILA, MALI KONCIL, KANA, RADOSNA VIJEST i naš župni listić „Trnjanska ruža“.